

Вячеслав Чорновіл
*«Мое життя - на видноті,
немає і не було подвійного дна»*

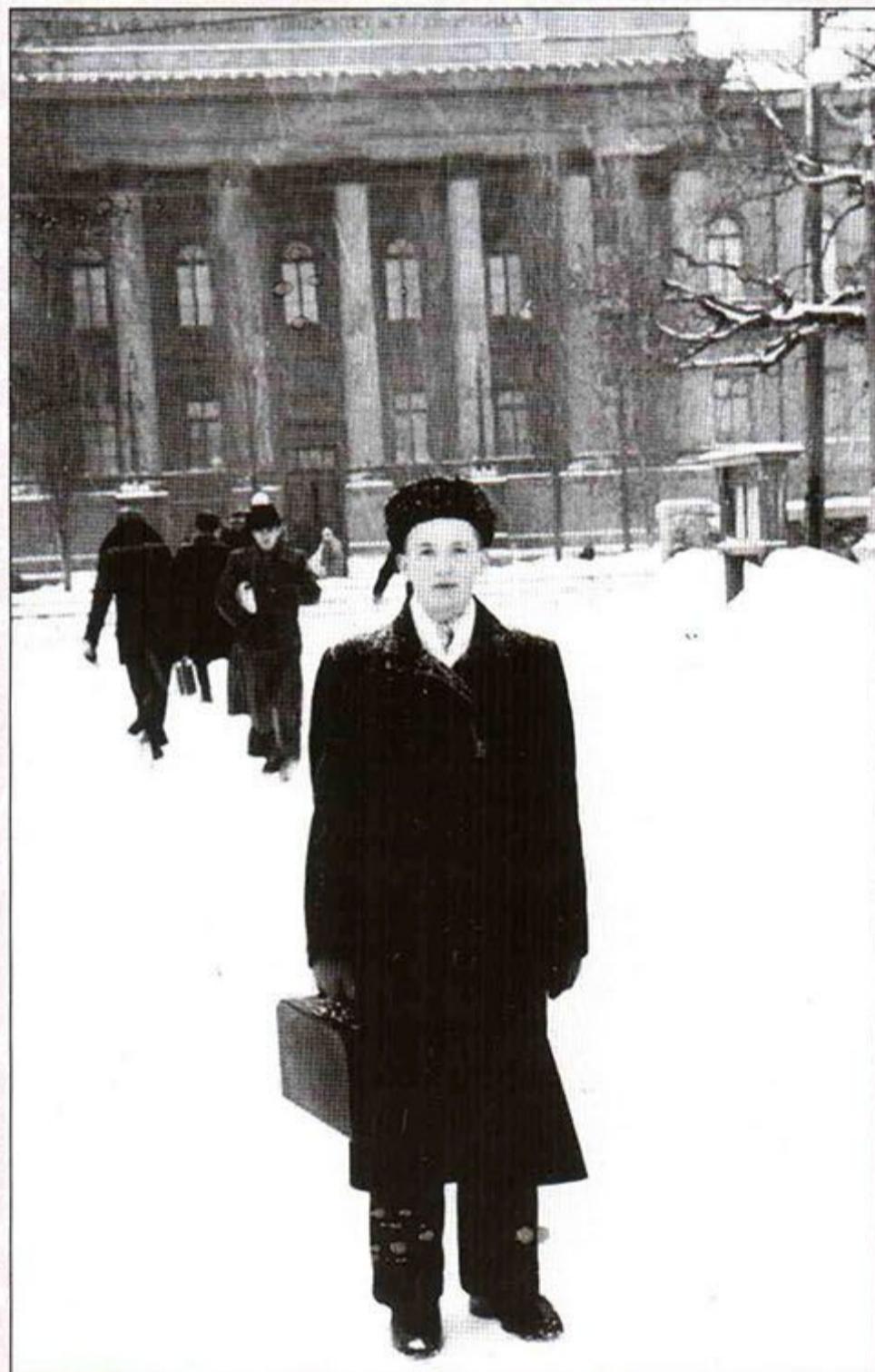
Рукою

Народився 24.12.1937 року в с. Єрки Звенигородського району Черкаської області в сім'ї вчителів, українець, освіта вища, журналіст.

“Родина зазнавала переслідувань від комуністичного тоталітарного режиму. 1937 року був заарештований і загинув в ув'язненні рідний брат моєgo батька – Петро Йосипович Чорновіл. Зазнавав переслідувань і батько. Нашій сім'ї доводилося переїжджати з села в село, міняючи місце роботи”.

1955. Студент Київського державного університету.

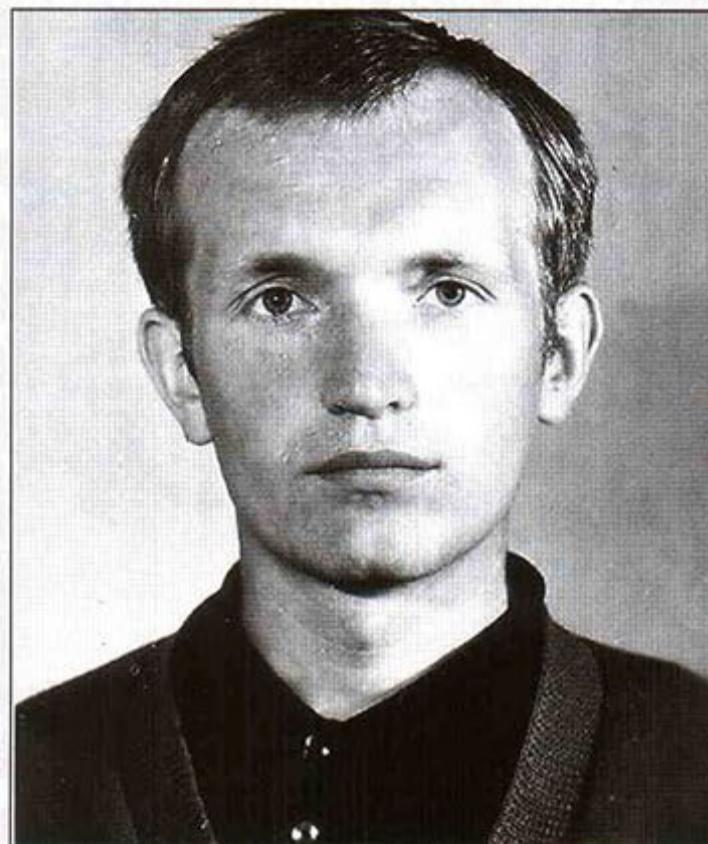
“1955 року я закінчив із золотою медаллю середню школу в селі Вільхівці й поступив на факультет журналістики Київського університету ім. Тараса Шевченка, який закінчив з відзнакою 1960 року. Ще під час навчання в університеті в мене сформувалися антиімперські, антикомуністичні піреконання. Коли приїжджав на канікули додому, то пробував говорити з батьками на вільнодумні теми. Це їх трішки лякало. Не можу сказати, що за це мене дуже сварили, але завжди була батьківська турбота: “до чого ж це приведе?”

Під час випускного вечора в університеті пішов на Володимирську гірку і дав клятву, що все життя буду боротися за Україну.”

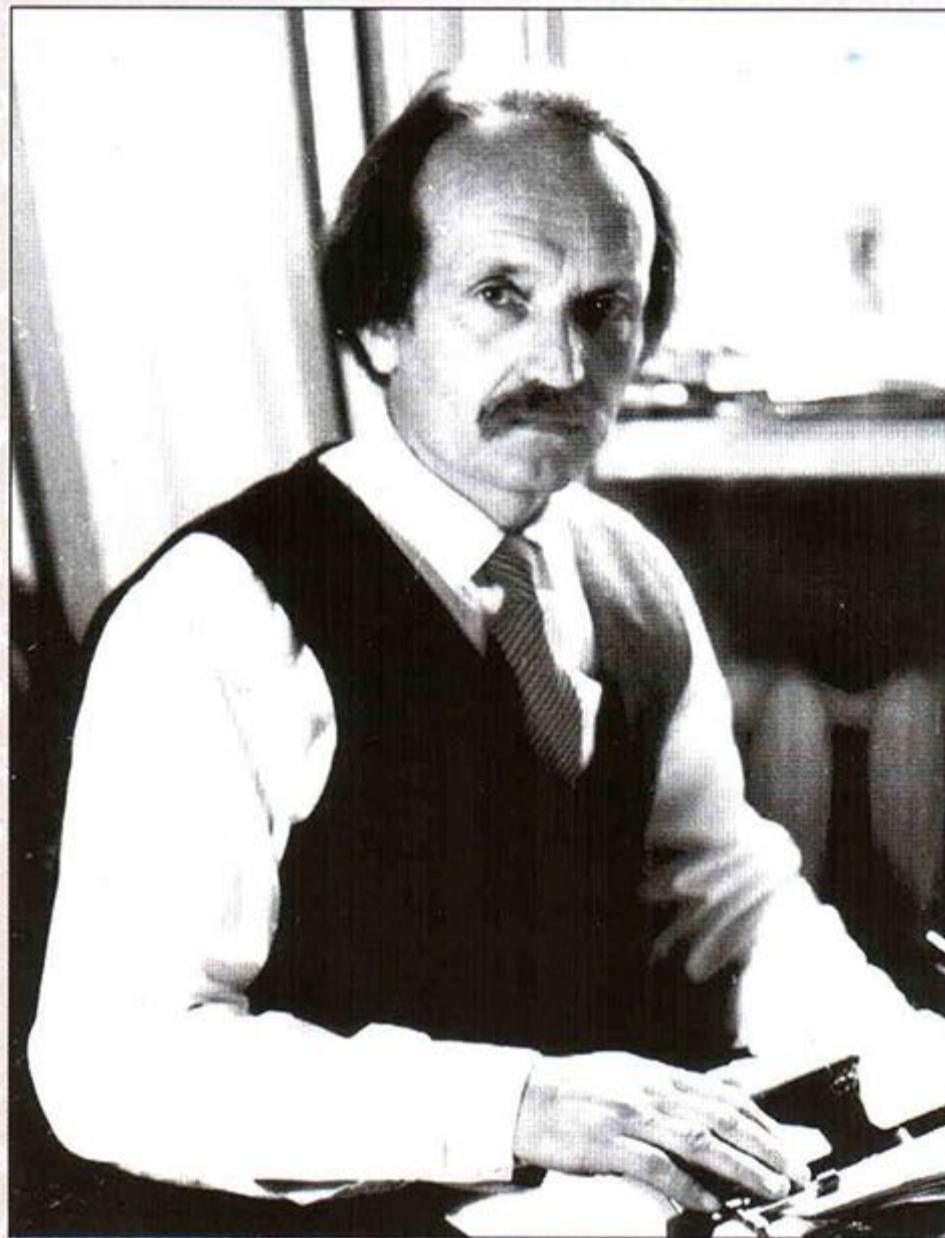
З 1960 до 1963 року працював на Львівському телебаченні редактором молодіжних передач.

“1963 року повернувся до Києва, працював у пресі, на будівництві Київської ГЕС, заввідділом газети “Молода гвардія”, у редакції газети “Друг читача”. Був активним учасником руху шістдесятників. Займався літературознавчою працею, готовував до захисту кандидатську дисертацію, присвячену творчості майже забороненого тоді Бориса Грінченка. За публічний протест проти політичних арештів, виголошений у кінотеатрі “Україна” 4 вересня 1965 року, мене викинули з роботи, виключили з аспірантури, позбавили можливості публікувати свої праці.”

1965. Звільнений з роботи за участю у правозахисному русі.

“Почав друкуватися у “Самвидаві”. Підготував два збірники матеріалів про політичні репресії в Україні: “Правосуддя чи рецидиви терору?” (1966), “Лихо з розуму” (1967), за які в 1975 році мені було присуджено міжнародну журналістську премію. У нас за них же мене було вперше засуджено 1967 р. за звинуваченням у “наклепі на радянський суспільний і державний лад”. Звільненими мене в 1969 році. Був безробітнім, перебивався випадковими заробітками. З 1970 по 1972 рік нелегально видавав журнал “Український вісник”. 12 січня 1972 р. був удруге заарештований і згодом заарештований за “антирадянську пропаганду й агітацію”.

1972. Засуджений до позбавлення волі

(ст. 62 частина 1 КК УРСР) строком на 6 років таборів і 3 роки заслання

1980. Засуджений до позбавлення волі на 5 років за участь в Українській Гельсінгській Спілці.

“Перебираючи в пам'яті тюремні роки, пригадую, як було важко в перші дні після першого арешту. Мене кинули в камеру смертників. Хотіли відразу зламати. Але мене не можна було зламати, адже я вже тоді написав свої книжки "Правосуддя чи рецидиви терору" і "Лихо з розуму" - про те, як дехто ламався, а дехто вистояв. Ці мої книжки сприймалися як своєрідна інструкція поводження на слідстві. Вже пізніше тюремщики не раз казали в'язням: "Що? Навчилися у Чорновола?" Це було журналістське дослідження на власному досвіді. Ні, зламатися я не міг.”

1985. Кочегар міськрембудресту, школи-інтернату м. Львова.

“1987 року відновив випуск позацензурного журналу "Український вісник". ...Учасник та організатор львівських мітингів, демонстрацій та інших акцій 1988 - 1990 років. Пригадую демонстрацію 17 вересня 1989 року у Львові, коли, мабуть, близько 200 тисяч людей ішло від Порохової вежі до собору Св. Юра, не зламавши ні однієї билинки. Ми всі тоді були просякнуті єдиною ідеєю.

Кандидат у Президенти України на виборах 1991 року.

2-ге місце – 23,27 % голосів.

“Був кандидатом у Президенти України від Руху, здобув кожен четвертий голос в Україні, повністю перемігши в Тернопільській, Львівській, Івано-Франківській областях та в багатьох районах, містах і селах решти областей України. Досі переконаний, що ми мали тоді реальні шанси на перемогу, якби були, кажучи словами Тараса Шевченка, "одностойне стали", якби вже тоді не проявилися розкольницькі тенденції декого з тодішніх лідерів Руху, які, всупереч волі майже всіх рядових рухівців, підтримали інших кандидатів.”

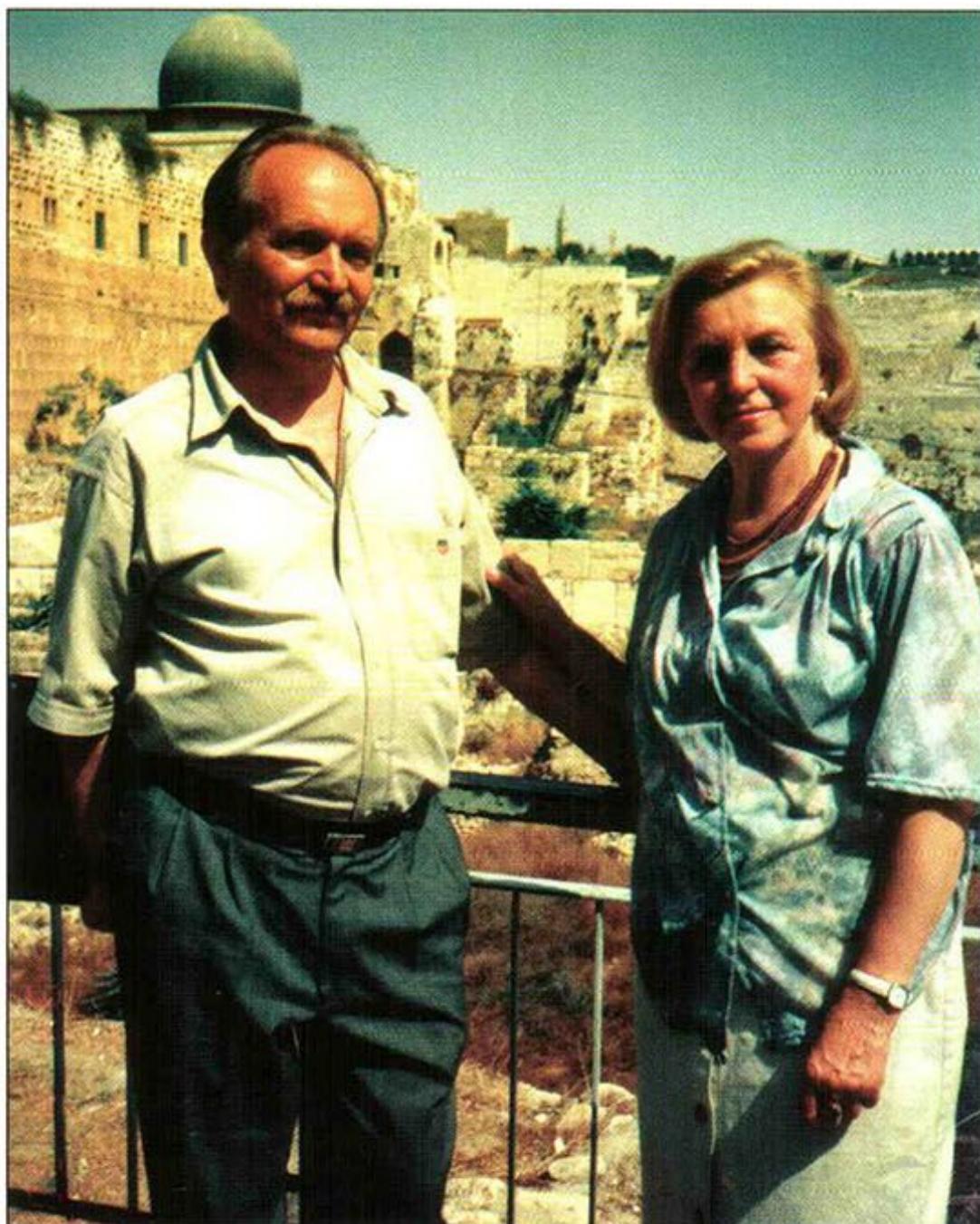
1990. Голова Львівської обласної ради

“Співголова УГС, співголова, голова НРУ, співголова Львівського "Меморіалу", член товариства політв'язнів і репресованих; почесний член журналістського ПЕН-Клубу. 04.03.1990 обраний Народним депутатом України. Входив до "Народної ради". Член, заступник голови Комісії ВР України з питань гласності та засобів масової інформації, голова Львівської обласної ради і облвиконкому. Був одним з ініціаторів багатьох економічних і політичних перетворень у Галичині: розробка принципів аграрної реформи і перші кроки до її здійснення - наділення селян землею, розробка концепції приватизації житла, акціонування промислових підприємств і приватизація у сфері побутових послуг та дрібного виробництва, усунення компартії від влади, створення незалежної преси, введення національної символіки.

1992 року обраний головою НРУ

На Ш Всеукраїнських Зборах Руху 29 лютого 1992 року обраний співголовою Народного Руху України, а від грудня 1992 року - головою НРУ. На цю посаду переобирається на всіх наступних з'їздах партії.

1995 року заснував першу національно-демократичну газету «Час – time»

«Автор кількох книг публіцистики різними мовами, лауреат Державної премії України ім. Тараса Шевченка, член Міжнародної письменницької організації «Пен-Клуб», член Української Всесвітньої Координаційної Ради, член парламентської Асамблей Ради Європи.

Одружений. Дружина – Пашко Атена Василівна – поетеса, громадська діячка, голова Союзу українок в Україні.»

«Маю право сказати, що чесно виконую оту свою студентську клятву служити Україні, дану під час випускного вечора 1960 року на Володимирській гірці в Києві. Може, це звучатиме банально, та все ж скажу: я хотів би ще раз прожити своє життя.»

Народний Рух України. Голова НРУ Борис Тарасюк

01034, м. Київ, вул. О. Гончара, 33

Тел.: (044) 246-47-67, 235-94-29, 246-47-59. Факс: (044) 531-30-42

www.nru.org.ua E-mail: org@nru.org.ua